

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 1T/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010598
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Volkaiová, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7219010598.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Dominikou Volkaiovou, LL.M. v trestnej veci obžalovaného Q. C. stíhaného pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. februára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaného Q. C. , nar. XX.X.XXXX v E., trvale bytom H. X. č. 4, E., t. č. ÚVV a ÚVTOS Košice spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 2Pv 402/18 pre skutky právne kvalifikované ako prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- v byte na 2. poschodí na ulici H. X. č. X v E.- N. , v čase od 23.30 h. dňa 13.09.2018 do 08.15 h. dňa 14.09.2018 bránil svojej družke B. K. v odchode z uvedeného bytu a to tak, že zamkol vchodové dvere použitím bezpečnostných zámkov vchodových dverí a kľúč od dverí uschoval na neznámom mieste a svoju družku B. K. zároveň fyzicky napadol tak, že ju opakovane udrel najmenej osemkrát otvorenou časťou ruky do oblasti tváre a vyhrážal sa jej slovami: „Zabijem Ťa“, čím u poškodenej B. K. vyhrážky obvineného vzbudili dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a spôsobil jej pri fyzickom útoku zranenia s dobou liečenia do 7 dní,

- dňa 01.12.2018 okolo 18.00 hod. v byte na X.poschodí na ulici H. X. č. X v E.- N. družke B. K. a ich deťom bránil opustiť byt, v ktorom spoločne žili tak, že zamkol vchodové dvere použitím bezpečnostných zámkov vchodových dverí a kľúč od dverí uschoval na neznámom mieste a následne v presne nezistenom čase dopoludňajších hodinách dňa 02.12.2018 v byte na 1. poschodí na ulici H. X. č. X v E.- N. družku B. K. fyzicky napadol a to tak, že túto opakovane udieral otvorenou časťou dlane do oblasti tváre a vyhrážal sa jej slovami „Zničila si mi život, tak ho zničím aj ja Tebe“ a vo verbálnych vyhrážkach v súvislosti s fyzickou likvidáciou poškodenej a jej rodinných príslušníkov pokračoval aj dňa 03.12.2018, kedy v presne nezistenom čase v spoločných priestoroch bytového domu na ulici H. X. X v E. družku B. K. opakovane udieral a kopal do celého tela a šľapal po jej tele, pričom tieto zranenia si nevyžiadali lekárske ošetrenie a vyhrážal sa svojej družke B. K. slovami, „že keď bude chcieť, tak ju dopichá tam, kde ju nájde a že skončí na ulici ako pes!“ čím u poškodenej B. K. vyhrážky obvineného vzbudili dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

o s l o b o d z u j e , nakoľko nebolo dokázané, že sa skutok stal.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal dňa 30.4.2019 obžalobu na obžalovaného Q. C. pre skutky uvedené v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku právne kvalifikované ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm.

c) Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní dňa 25.9.2019 súd rozhodol, že obžalovaný je vinný zo skutkov uvedených v obžalobnom návrhu a uložil mu za to podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. m), § 38 ods. 5, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Proti rozsudku podal obžalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 21.11.2019 sp. zn. 6To 88/2019 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol po doplnení dokazovania opätovným výsluchom obžalovaného, poškodenej a svedkyne K. M..

Po vrátení veci nemali procesné strany žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, preto súd doplnil dokazovanie v zmysle pokynu odvolacieho súdu a opätovne vypočul obžalovaného, poškodenú a svedkyňu M..

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nariadenom po vrátení veci Krajským súdom v Košiciach vypovedal, že dňa 13.9.2018 sa staral doma o deti a domácnosť, poškodená bola v práci. Vo večerných hodinách o 19.15 hod. odišiel z domu do E. autobusom na brigádu do baru u S., kde sa zdržal do druhej rána a autobusom, ktorý mu šiel o 4.45 hod. z H. X. sa vrátil domov spolu s viacerými známymi, na mená ktorých si už nespomenie. Asi o 5.00 hod. ráno zaklopal doma na dvere, lebo nemal kľúče, čakal asi 2-3 minúty a otvorila mu poškodená, ktorá si šla následne opäť ľahnúť a on po hygiene tiež. Nekomunikovali spolu až do obeda. Potom v pondelok išla poškodená do roboty a on ostal s deťmi. Ráno o šiestej odišla, prišla o 16.30 hod., boli s deťmi a nič sa nedialo, rovnaký kolobeh do 23.11.2018. V ten deň odchádzal na brigádu ako každý piatok a kým nebol doma poškodená ušla, na zábave mu hovorili ľudia, že ju videli v autobuse aj s deťmi a bratom B. o 20.00 hod. Vrátil sa domov v sobotu ráno a naozaj nebola doma, išiel k svojej mame a tam ostal spať. Potom išiel za svokrou, ktorá nevedela kde sa nachádza poškodená. Bola preč tri dni, dozvedel sa, že bola u sestrenice, kde si zarobila nejaké peniaze a šla na hotel Q.. Prezradil mu to brat poškodenej B.. Išiel za ňou, jednu noc tam prespal a okolo 25-teho, 26-teho odtiaľ odišli do banky pre peniaze z marodky, ktoré dostala poškodená 28.11.2018. Udobrili sa, všetko bolo v poriadku medzi nimi. Dňa 30.11.2018 mal meniny nevlastný syn B., boli dohodnutí, že pôjdu na oslavu ku svokre, odvolal pravidelnú piatkovú brigádu. Poškodená zrazu nechcela ísť, že chce spať, trochu sa nahneval, ale nepovedal nič. Okolo ôsmej navrhol poškodenej, aby išli kúpiť chipsy pre deti a alkohol, súhlasila. Rozhodli sa, že pôjdu do mesta, k deťom prišla jeho krstná a spojom o 23.13 hod. išli do baru Pažravec, odtiaľ do baru v hoteli L., kde sa stretli so známymi zo Šace, U. U. a P. C., ktorí ich zobrali o piatej ráno domov. V sobotu u nich doma boli chlapani zo skupiny R. T. z U. a zabávali sa asi do desiatej. V nedeľu k nim prišla svokra. Dňa 3.12.2018 v pondelok ráno ho poškodená zobudila, že nevie otvoriť dvere, otvoril a ona odniesla dieťa do škôlky, ostal doma so synom, poškodená sa už nevracala. Syna odniesol ku svokre, ktorá nebola doma, nechal ho s priateľom jeho svokry a R. C. a jeho priateľkou. Poškodenú išiel hľadať, medzitým k nim domov prišla polícia, požiadal svoju mamu, aby zistila kvôli čomu a tak sa dozvedel, že poškodená ho bola udať. Skutky, ktoré sa mu kladú za vinu, označil za výmysly svojej družky. Dňa 5.12. sa s poškodenou stretol, požiadala ho, aby jej dal čas, že chce zostať u mamy. Neboli spolu ani na Vianoce, potom sa stretli, deťom nakúpil darčeky v Pepcu, drogériu, mal financie z depozitu, ktorý dostal, keď dal byt do podnájmu. V tom čase žil u kamarátky Z. L.. Poškodená sa mu zdôverila, že už niekoho má a aj on mal doktorku z onkológie, ktorá už pracuje v Anglicku. Poškodená od neho žiadala tisíc eur, aby stiahla trestné oznámenie a keď sa stretli na C. asi dňa 11.1.2019 dal jej tristo eur, ktoré použila na potrat pre svoju sestru K. M.. Nikdy poškodenú nezbil ani proti jej vôli nezamkol v byte. V čase od septembra 2018 do januára 2019 neužíval drogy.

Poprel spáchanie skutkov, ktoré sa mu kladli za vinu. Nikdy poškodenú v byte nezamkol, mala prístup ku kľúčom, a to aj jeho švagriná K. K.. Táto ich navštevovala v byte na H. X. č. X v E. každý deň. Nevie si vysvetliť ako prišla poškodená k zraneniam, on na nej žiadne zranenia nevidel, okrem modrín na nohách, o ktorých nevie ako k nim prišla. Priznal užívanie pervitínu. Ako motív usvedčovania zo strany poškodenej označil žiarlivosť z jej strany, keď sa jej v auguste 2018 sám priznal, že má inú známosť, prípadne to, že chcela byť s jeho nevlastným bratrancom Z. M.. Poškodená bola počas ich vzťahu viackrát v krízovom centre v R., na B., v K. z dôvodu, že v danom čase nemali byt. Rozišli sa neraz,

lebo vždy boli medzi nimi hádky, poškodená žiarlila, aj keď ju nepodvádzal. On sám nežiarlil, aj keď ho to bolelo, ale bol kľudný a to aj po pervitíne. Poškodená si zarábala ako ľahká žena, aj tak si ju vzal.

Poškodená B. K. a svedkyňa K. M. pri svojom opätovnom výsluchu na hlavnom pojednávaní využili svoje právo podľa § 130 ods. 1 Trestného poriadku a odmietli vypovedať.

Z výpovede poškodenej B. K. na hlavnom pojednávaní pred zrušením veci súd zistil, že po počutí skutkovej vety obžaloby poukazuje na to, čo je v nej uvedené a že skutky sa stali tak ako je popísané. Skutok z 13.9.2018 na 14.9.2018 sa stal tak, že obžalovaný bol nadrogovaný, vtedy bol agresívny, vyčítal jej, že ho podvádza, že za ňou do bytu niekto chodí, čo nie je pravda, sedela na posteli, dal jej osemkrát facku, zamkol dvere, skryl kľúče a zobral jej telefón, aby nemohla volať. Ráno, keď išiel obžalovaný odniesť syna do škôlky, zase ich zamkol, vzal kľúče so sebou aj jej mobil, našla starý telefón, zapojila ho do nabíjačky a volala 112, prepojili ju na policajtov a tí keď prišli, tak videli, že nevie hýbať s rukou, že si nevymýšľa. Bola na ošetrovaní v nemocnici. Obžalovaný bral drogy pravidelne každý týždeň. Z. M. jej predstavil obžalovaný, pomáhal jej s nákupmi, nemali intímny vzťah, správal sa k nej lepšie ako vlastný muž a obžalovaný naňho nežiarlil, robil si z toho srandu. Druhý skutok sa stal tak, že jej obžalovaný dal nasilu drogy, chcela ujsť, ale nepustil ju z bytu, aby ho neudala, chcela vyskočiť z okna, dal ju dole, začal ju biť, kopať, deti plakali, zamkol ju v byte aj s deťmi na celú noc a odišiel, prišiel až na druhý deň. Bola v krízových centrách na B., v K. H. N., v K. z dôvodu, aby sa ukryla pred obžalovaným, ale stále ju našiel, naposledy, keď bola na B., ju prezradila teta Q. M., lebo sa jej obžalovaný vyhrážal. Nie je pravdou, že bývala v krízových centrách, lebo nemali byť. V inej trestnej veci „stiahla výpoveď“, lebo sa jej syn obžalovaného vyhrážal, že keď jeho otec pôjde do basy, tak ich všetkých zapáli, podpáli dom, chodil za ňou na B., kupoval deťom sladkosti, aby zmenila výpoveď. Obžalovaný jej vtedy volal z väzby a presviedčal ju, že je s deťmi jeho život, ale nič sa nezmenilo, keď bol prepustený na slobodu. Teraz sa jej nikto nevyhrážal. Konanie, ktoré je opísané v obžalobe sa opakovalo často, vtedy utekala k mame aj s deťmi alebo aj sama ušla, keď sa jej nepodarilo deti na seba zavesiť a potom sa vrátila pre deti. Zamykal ju takto opakovane, nemohla pozeráť cez okno, rozprával jej hlúposti, že na niekoho cez okno pozerá, nemohla ísť do kuchyne, ani na záchod sama, bil ju, bol agresívny pred deťmi. K vyhrážkam uviedla, že sa ho bála preto, lebo videla ako udrel známeho a ten zaspal na pätnásť minút. Pri vyhrážkach bol agresívny a hovoril, to čo je v obžalobe a že je štetka a k tomu bitka, facky otvorenou dlaňou a stalo sa, že aj kopanie. Nemala žiadne kamarátky, ktorým by o správaní obžalovaného hovorila, časť vedela matka a setra, ktorá ju fotila s modrinami. Na fotografiách, ktoré odfotila sestra má modriny na tvári, sú spreď roka, ale neviažu sa ku skutkom, ktoré sa prejednávajú, lebo vtedy obžalovaného nebola udať. Naposledy ho bola udať preto, lebo sa od neho nedalo odísť, neustále ju vyhľadával. Predával ju, nútil ju spávať s chlapmi za peniaze kvôli tomu, že on zaplatil byt, deti mu ho zničili a ona to musí splatiť. Urobil jej profil na Pokeci, odfotil ju v gatkách, dal svoje telefónne číslo a povedal, čo má hovoriť do telefónu. Povedal, že keď to bude robiť bez gummy, tak ju zbije, ale stále keď prišla domov ju zbil a peniaze ktoré zarobila, si užíval aj s rodinou. Svedkyňa Z. L. pozná zo susedstva, stretávali sa pod blokom s deťmi. Vie, že skrývala obžalovaného asi mesiac, keď ho hľadali policajti a on jej za to dával peniaze z predaja bytu v Šaci.

Svedkyňa B. X., matka poškodenej, odoprela na hlavnom pojednávaní vypovedať z dôvodu blízkeho vzťahu s obžalovaným, ktorému nechce svojou výpoveďou privodiť trestné stíhanie a preto bola na návrh procesných strán postupom podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 12.4.2019 na č. I. 94, v ktorej svedkyňa uviedla, že si už s odstupom času nepamätá, čo uvádzala vo svojej výpovedi v decembri, ale vie, že sa poškodená v minulosti často hádala s obžalovaným, bola prítomná, keď sa poškodenej vyhrážal, ale nie keď ju bil.

Z výpovede svedkyne Z. L. vyplynulo, že bola susedou obžalovaného a poškodenej na ulici H. X. do konca roku 2017, kedy sa odsťahovala. Bola svedkom toho, ako poškodená od obžalovaného utekala a on ju hľadal a keď ju našiel, deti boli vyhladované. V období september 2018 až január 2019 nebola s poškodenou v kontakte. Jej sa poškodená na obžalovaného nestražovala. Stretávali sa pri bloku s deťmi, vie o poškodenej, že je ľahká žena. V spoločnej domácnosti obžalovaného a poškodenej bola dva až trikrát, keď išla poškodená pre čajík alebo prebaľiť dieťa, inak k nim vôbec nechodila. V tom čase pracovala na dvanásť hodinové smeny od šiestej do šiestej denné a nočné služby. Svedkyňa priznala, že obžalovaný žil v jej domácnosti dva až tri týždne, keď už nebol s poškodenou, počas sviatkov. Vie o tom, že poškodená bola viackrát v krízovom centre kvôli týraniam, ale následne utekala za obžalovaným. Vie, že poškodená bola v blízkom, dennom vzťahu so sestrou K.. Jej druh je väzobne stíhaný za týranie

a v lete 2018 o tom hovorila poškodenej, ktorá jej povedala, že to tiež tak spraví s obžalovaným. V tom čase tam už síce nebývala, ale nosila tam deti do školy.

Z výpovede svedkyne K. K., sestry poškodenej, na hlavnom pojednávaní pred zrušením vecí bolo zistené, že chodila do domácnosti ku poškodenej každý deň, bola tak desaťkrát svedkom toho, ako obžalovaný poškodenú udrel fackami a ťahal poškodenú za vlasy na zem, nadával jej pri tom, že je štetka, kurva a vyhrážal sa jej, že ju zabije. Vie od poškodenej, že od obžalovaného často utekala ku mame alebo ku babke na sídlisko M.. Nevie sa vyjadriť či skutočnosti, o ktorých vypovedala, sa viažu k dátumom uvedeným v obžalobe, lebo také sa stalo viackrát. Vie od poškodenej, že keď ju obžalovaný zamkol v byte, zobral aj kľúče. Inak kľúče od bytu mala aj poškodená a v jednom prípade jej ich poškodená dala, aby sa tam už nemohla vrátiť, tieto potom odovzdala rodine obžalovaného. Na poškodenej videla modriny a od nej sa dozvedela, že jej ich spôsobil obžalovaný. Uviedla, že poškodená bola v krízovom centre, lebo ju obžalovaný bil, bola týraná.

Svedok B. K., brat poškodenej, na hlavnom pojednávaní odoprel vypovedať z dôvodu, že obžalovaného ako bývalého švagra považuje za blízku osobu a nechce mu privodiť trestné stíhanie.

Vo veci bol vypočutý znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, sexuológia MUDr. JUDr. Ján Uhrín k znaleckému posudku č. 44/2019 na č. I. 118-137, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že plne trvá na záveroch podaného znaleckého posudku. Uviedol, že u obžalovaného zistil škodlivé užívanie psychostimulácií (pervitínu) bez rozvinutia známkov závislosti, obžalovaný je zároveň konzumentom alkoholu a kanabinoidov. Obžalovaný má k užívaniu látok nekritický postoj, nemá záujem o liečbu, ani abstinovať, preto ochranné liečenie znalec nenavrhuje, lebo by sa nedosiahol jeho účel. Z podkladov, ktoré mal znalec k dispozícii uviedol, že nie je možné jednoznačne dokázať, že sa jedná o plne rozvinutú závislosť, nakoľko neexistujú objektívne toxikologické vyšetrenia moču alebo iné lekárske správy. Znalec uviedol, že pervitín zvyšuje mieru agresivity u užívateľov, znižuje zábrany v konaní a jedná sa o očakávaný účinok látky, ktorý obžalovaný z predchádzajúceho konzumu poznal, teda ak by sa skutku dopustil pod vplyvom návykovej látky, bol by vplyv forenzne nepodstatný. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania, nie je potrebné vyšetriť duševný stav.

Znalkyňa z odboru psychológia PhDr. Eva Sklenárová k znaleckému posudku č. 27/2019 na č. I. 98- 116 na hlavnom pojednávaní uviedla, že plne zotrúva na záveroch podaného znaleckého posudku. Posudok vypracovala na dve osoby, obžalovaného Q. C. a poškodenú B. K.. Konštatovala, že obaja majú dostatočné kognitívne a pamäťové schopnosti, ktoré sú potrebné k tomu, aby vedeli chápať a reprodukovať to, čo prežili. Osobnosť obžalovaného charakterizovala tým, že je v popredí chladná kalkulácia, ľahostajnosť k pravidlám a osobnosť je poznačená psychopatickými rysmi. V čase vyšetrenia neboli zistené paranoidné tendencie, mal zvýšenú agresivitu v zmysle dvoch zložiek hostility a impulzivity, ktoré sa prejavovali v jeho správaní voči iným osobám, a to v situáciách stresu, záťaže, konfliktu a spúšťačom týchto reakcií mohol byť aj málo významný podnet. U obžalovaného je lži skóre zvýšené, sklony ku konfabulácii nezistené. Seba vykresľuje v sociálne žiaducom svetle, chýba mu objektívny prístup. Poškodená je osobnosť neurolabilná, voči sebe málo kritická s tenziou, emočnou labilitou, neurotickými signálmi v správaní a znalkyňa konštatovala u nej zvýšenú sebaľútosť pod tlakom konfliktných prejavov jej druhu k nej. Ide o ovplyvniteľnú osobu, znalkyňa nezistila následky po disharmonickom vzťahu, pretože ak by aj nejaké mohli byť v ich konflikte spolunažívaní, tak poškodená ich vedela odreagovať únikovou formou, keď odišla zo spoločnej domácnosti. Aj jej osobnosť má rysy a znaky psychopatickej osobnosti so sklonom k náladovosti a horšou prispôbitosťou. Lži skóre štatisticky nevýznamné, zistený sklon k nevedomému a subjektívnemu skresľovaniu udalostí, bagatelizovanie aj zveličovanie, účelové zmenenie výpovede v zmysle zakrývania, opatrnej zdržanlivosti a maskovaniu cieľov, nevedela sa vysporiadať so súčasnými problémami. Znalkyňa uviedla, že k záveru o tom, že poškodená má sklon k nevedomému a subjektívnemu skresľovaniu udalostí dospela na základe výsledkov v testových dotazníkoch, zo spôsobu akým sa vyjadrovala o celom skutku a z rozporuplnosti výpovedí, ktoré si nevedomila, že ich má, ako je komponovaná celkovo, nie len vo vzťahu ku skutku. Znalkyňa uviedla, že poškodená je ovplyvniteľná a nevylučuje ani možnosť účelovej zmeny výpovede a objasnila, že k tomuto záveru dospela na základe poznatku, že poškodenú presviedčali na zmenu výpovede iné osoby, brat, mama, aby sa vrátila a keď menila výpovede, tak v prospech obžalovaného. Na základe testového vyšetrenia dospela znalkyňa k záveru, že poškodená je ovplyvniteľná, preto ak na ňu bude niekto tlačiť, je možné, že zmení výpoveď.

Z lekárskej správy na č. I. 142 zo dňa 14.9.2018 bolo zistené, že v čase o 13.59 hod. bola poškodená vyšetrená na chirurgickej ambulancii, kde k anamnéze udala, že ju druh večer fackal a hodil o stenu, kedy si udrela ľavé zápästie. Objektívny nález po vyšetrení lebky, chrbtice a hornej ľavej končatiny drobné exkoriácie a opuch, palpačná bolesť v oblasti ľavej ruky bez patologického postavenia, hybnosť prstov plná, bez traumatických zmien na skelete.

Zo správy Mestskej časti E.- N. zo dňa 11.2.2019 na č. I. 167 bolo zistené, že obžalovaný je prihlásený k trvalému pobytu na ulici H. X. č. 4, E..

Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody Košice na č. I. 169- 170 bolo zistené, že počas výkonu väzby sa správa slušne a disciplinovane, disciplinárny trest ani odmena mu neboli udelené. Pracovne zaradený nie je, kontakt s rodinou udržiava prostredníctvom návštev v ústave, telefonicky aj korešpondenčne.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na č. I. 171 vyplynulo, že obžalovaný má evidované štyri priestupky. Priestupok zo dňa 3.7.2018 proti majetku podľa § 50 ods. 1 z. č. 372/1990 Zb. z. (ďalej len priestupkový zákon), zo dňa 21.10.2016 priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. c) priestupkového zákona za jazdu bez vodičského oprávnenia, zo dňa 25.9.2016 podľa § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona a zo dňa 26.2.2016 podľa § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona, za vyhrážky zabitím družke Andrei K. v byte svojej matky, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 40 eur.

Odpis registra trestov na č. I. 294-296 svedčí o tom, že obžalovaný bol osemkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T 70/2010 pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov a šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol podmienčne prepustený 10.4.2013 so skúšobnou dobou v trvaní tri roky. V roku 2001 mu bol Okresným súdom Košice II sp. zn. 7T 38/01 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 197a Tr. zák. v súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku. V roku 2003 bol obžalovaný uznaný vinným Okresným súdom Košice II sp. zn. 8T 323/01 z trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 v súbehu s trestným činom nebezpečného vyhrážania podľa § 197a Tr. zák. a trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky. V roku 2006 bol obžalovaný Okresným súdom Košice II sp. zn. 7T 25/06 uznaný vinným z trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a dvadsaťosem dní so zaradením do druhej nápravnovýchovnej skupiny.

Zhodnotením všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti súd konštatuje, že obžalovaný spáchanie skutkov v celom rozsahu poprel. Výpoveď obžalovaného súd samú o sebe považuje za presvedčivú vzhľadom na jej obsahovú podrobnosť, bez vážnejších logických rozporov, až na tú skutočnosť, že oproti predchádzajúcim výpovediam uvádzal obžalovaný mnohé nové skutočnosti a okolnosti. Svedkyňa K. M. a B. X. sa ku konkrétnym skutkom nevyjadrili, lebo neboli ich priamymi svedkami, ich výpovede hodnotí súd ako dôkazy preukazujúce charakter spolužitia obžalovaného s poškodenou, ale málo dôkazne významné pre rozhodnutie o vine obžalovaného zo skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu v obžalobe. Svedkyňa Z. L., suseda z vedľajšieho bloku, sa ku skutkom, ktoré sú predmetom trestného konania vyjadriť nevedela. Domácnosť obžalovaného a poškodenej nenavštevovala, v čase prejednávanych skutkov už v susedstve ani nebývala, odsťahovala sa koncom roka 2017. Predtým pracovala na dvanásť hodinové smeny, denné a nočné služby, s poškodenou neboli v blízkom vzťahu, mali sa baviť výlučne o deťoch, po odsťahovaní spolu neostali v osobnom kontakte. Výpoveď svedkyne tak nemá žiadnu dôkaznú hodnotu v prejednávanej veci. Pokiaľ ide o tvrdenie svedkyne, že sa jej mala poškodená v lete 2018 zdôveriť s tým, že urobí obžalovanému to, čo ona svojmu väzobne stíhanému druhovi, k tomu súd uvádza, že samotná svedkyňa uviedla, že po odsťahovaní z H. X. neostala s poškodenou v osobnom kontakte, teda minimálne od konca roka 2017, len deti tam nosila do školy, pričom s uvedeným sa jej mala zdôveriť suseda- poškodená, s ktorou nebola podľa vlastných slov v kamarátskom vzťahu a predtým sa bavili len o deťoch, a to v lete 2018, teda buď v období kedy je školská dochádzka nahradená dvojmesačnými prázdninami, a preto by nemala dôvod

chodiť do danej oblasti (keď ako jediný dôvod jazdenia do Šace označila vozenie detí do školy) alebo prípadne v čase pred skončením školského roka, teda s takmer trojmesačným odstupom od času, kedy poškodená podala vo veci trestné oznámenie. Ich vzájomné stretnutie by bolo tiež v rozpore s tým, čo tvrdila vo svojej výpovedi svedkyňa, že po jej odsťahovaní už viac neboli v osobnom kontakte. Súd tak hodnotí výpoveď svedkyne ako vnútorne protirečivú a nepresvedčivú v snahe pomôcť obžalovanému vyviniť sa z trestnej zodpovednosti, a to aj s ohľadom na blízky vzťah svedkyne s obžalovaným, o ktorom priznala, že keď už netvoril pár s poškodenou, žil v jej domácnosti a pomáhal jej s deťmi.

Jediným priamo usvedčujúcim dôkazom proti obžalovanému je výpoveď poškodenej B. K.. Pri samotnom skutku neboli žiadni očití svedkovia, okrem spoločných maloletých detí v predškolskom veku. Obžalovaný a poškodená podávajú svoju verziu toho, čo sa medzi nimi v inkriminovanom čase udialo. Súd skúmal iné dôkazy dovoľujúce prikloniť sa k jednej z verzíí, ale musel konštatovať, že v konaní nebol navrhnutý a vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by umožňoval jednoznačne prikloniť sa k jednej či druhej výpovedi.

Lekárska správa na č. l. 142 potvrdzuje, že poškodená bola dňa 14.9.2018 v čase o 13.59 hod. vyšetrená na chirurgickej ambulancii v nemocnici, kde po vyšetrení lebky, chrbtice a hornej ľavej končatiny boli zistené drobné exkoriácie a opuch, palpačná bolesť v oblasti ľavej ruky bez patologického postavenia, hybnosť prstov plná, bez traumatických zmien na skelete, teda zranenia v oblasti hornej končatiny. Výpoveď poškodenej iba čiastočne korešponduje s lekárskou správou, keď táto vypovedala, že ju obžalovaný fackal po tvári, ale neuvádzala žiadne iné formy násillia, pri ktorých by malo dôjsť k zraneniam v oblasti ruky, čo vyvoláva určité pochybnosti o priebehu skutku.

Napokon súd hodnotil aj celkovú dôveryhodnosť výpovede poškodenej aj skrz záverov znaleckého posudku č. 27/2019 z odboru psychológie PhDr. Evy Sklenárovej, ktorého predmetom bolo popri psychologickom vyšetrení poškodenej aj posúdenie takých jej osobnostných črt, ktoré môžu mať vplyv na vierohodnosť výpovede. Zo záverov vyplynulo, že lži skóre štatisticky nevýznamné, zistený sklon k nevedomému a subjektívnemu skresľovaniu udalostí, bagatelizovanie aj zveličovanie, účelové zmenenie výpovede v zmysle zakrývania, opatrnej zdržanlivosti a maskovaniu cieľov.

Na základe týchto odborných zistení v spojení so slabšími miestami vo výpovedi poškodenej, pokiaľ ide o spôsob vzniku zranení a celková chudobnosť detailov oproti doplnenej výpovedi obžalovaného, súd vyslovuje záver o menšej presvedčivosti a dôveryhodnosti jej výpovede, teda o nižšej dôkaznej sile daného dôkazu.

O vine obžalovaného svedčí jedine výpoveď poškodenej, ktorá s prihliadnutím na ďalšie vykonané dôkazy nepôsobí jednoznačne do takej miery, aby bolo možné konštatovať, že skutky sa nepochybné stali a dopustil sa ich obžalovaný a taktu ho uznať za vinného. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania pretrvávajú pochybnosti, ktoré nebolo možné odstrániť inými vykonanými dôkazmi, aj vzhľadom na to, že procesné strany žiadne ďalšie dôkazy nenavrhli a súd nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán konania, v dôsledku čoho súd uplatnil zásadu in dubio pro reo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Košice II. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Košiciach.